

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2015 - 7424

Doknr.
273495

Dato
09-10-2015

Medlem af Folketinget Carolina Magdalene Maier (ALT) har d. 6. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. S 33 til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 33:

"Vil ministeren arbejde for at indskrive en hjemmel til, i forbindelse med forældreansvarslovens §§ 33 og 34, at foretage en børnesagkyndig undersøgelse og børnesamtale uden forældresamtykke?"

Svar:

Det fremgår af § 33 i forældreansvarsloven, at Statsforvaltningen kan iværksætte børnesagkyndige undersøgelser og indhente sagkyndige erklæringer om forældre i sager om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær.

Det fremgår videre af § 34, at barnet skal inddrages under en sag om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk. Dette kan ske ved samtaler med barnet, børnesagkyndige undersøgelser eller på anden måde, der belyser barnets perspektiv.

En børnesagkyndig undersøgelse sker med henblik på at belyse familien, og dermed både barnets og forældrenes forhold, til brug for Statsforvaltningens behandling af en sag om f.eks. samvær. Forældrene er dermed centrale for undersøgelsen og bliver inddraget gennem samtaler med den børnesagkyndige, ofte ved besøg i hjemmene. Undersøgelsen vil afhængigt af barnets alder også omfatte samtaler med barnet. På samme måde bruges børnesamtalen til at belyse barnets perspektiv. Dette sker på baggrund af den viden, den børnesagkyndige har om sagen ud fra den forudgående kontakt med forældrene. Som et led i forløbet omkring børnesamtalen vejledes forældrene om børnesamtalens formål og karakter, ligesom der efterfølgende er en drøftelse med dem om barnets betragtninger under samtalen.

Forældreansvarssager vedrører uenigheder mellem forældre. Der er tale om en civil tvist, og lovens afsæt er, at forældrene er de bedste til at belyse barnets perspektiv. Derfor er inddragelsen af forældrene også en forudsætning for gennemførelsen af en børnesagkyndig undersøgelse eller en børnesamtale. Hertil kommer, at man som forældremyndighedsindehaver har både pligten til at drage omsorg for barnet men også retten til at træffe beslutninger på barnets vegne.

Jeg finder ikke, at der er anledning til at ændre loven på dette punkt og dermed forlade udgangspunktet om, at forældre rummer de bedste løsninger for barnet.

Det bemærkes, at loven allerede indeholder en særlig mulighed for barnet for på egen hånd at søge rådgivning i Statsforvaltningen om sin situation uden forældrenes samtykke.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann